

FORSIDEILLUSTRASJON

Elisabeth Moseng

REDAKSJON

Ansvarlig redaktør:

Ellen Beate Dyvi

Vitenskapelige redaktører:

Nils Roar Gjerdet

Jørn Arne Aas

Redaksjonssjef:

Kristin Aksnes

Redaksjonsråd/Editorial Board:

Linda Z. Arvidsson, Ellen Berggreen, Morten Enersen,

Jostein Grytten, Anne M. Gussgard, Anne Christine

Johannessen, Sigbjørn Løes, Nils Oscarson,

Nina J. Wang, Marit Øilo

Redaksjonskomité:

Jon E. Dahl, Anders Godberg, Malin Jonsson,

Kristin S. Klock, Anne Rønneberg

ABONNEMENT

For ikke-medlemmer og andre abonnenter:

NOK 2 150,-

ANNONSER

Henv. markedsansvarlig Eirik Andreassen,

Tlf: 977 58 527

e-post: annonse@tannlegetidende.no

TELEFON OG ADRESSE

Haakon Vils gate 6,

PB 2073, Vika, 0125 Oslo

Tlf: 22 54 74 00

E-post: tidende@tannlegeforeningen.no

www.tannlegetidende.no

UTGIVER

Den norske tannlegeforening

ISSN 0029-2303

Opplag: 7100, 11 nummer per år

Parallellpublisering og trykk: 07 Media

Grafisk design: 07 Media

Fagpressens redaktørplakat ligger til grunn for utgivelsen. Alt som publiseres representerer forfatterens synspunkter. Disse samsvarer ikke nødvendigvis med redaksjonens eller Den norske tannlegeforenings offisielle synspunkter med mindre dette kommer særskilt til uttrykk.

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

OPPLAGSKONTROLLERT

God idé med livsvitenskap

Foto: Kjetil Wilberg

Nylig arrangerte Universitetet i Oslo (UiO) sin femte Life Science-konferanse. Den skulle peke fremover, og inn i det nye tiåret, med spørsmål om hva som er visjonene for akademia, sykehussektoren og industrien.

UiO satser på livsvitenskap for å løse samfunnsutfordringer innen helse og miljø. Innen livsvitenskapen studerer forskere oppbygging, struktur og funksjon. Slik får vi ny innsikt som blant annet gir bedre metoder for å diagnostisere, forebygge og behandle sykdommer, heter det.

Livsvitenskap gir oss økt forståelse av hva liv er og hva aldring og sykdom er, heter det videre. Det er også en plattform for ny næring for Norge, og omstilling til en grønnere økonomi med nye arbeidsplasser, produkter og tjenester som kommer samfunnet til gode, spesielt innen helsesektoren, sies det.

Odontologisk fakultet er med på satsingen, og var også vertskap, sammen med det medisinske, for seansen *Hvordan overleve alderdommen?*, en kveld under Life Science-konferansen.

Sammen med forskere fra odontologi og medisin, litteraturvitere og filosofer dukket blant annet tidligere kinodirektør, og nå blant annet blogger, Ingeborg Moræus Hanssen opp. Hun lurte på hvorfor det ikke er noen eldre i regjeringen. Poenget hennes er at de eldre er en ressurs, på lik linje med de yngre. Å glemme å ta med den ene gruppen når det skal regjeres er like dumt som å glemme å ta med den andre. Og de eldre er altså glemt, i en tid der balanse mellom kjønn, etnisk bakgrunn, tro og tilhørighet står på agendaen. Ung kraft heies frem, og det skulle bare mangle. Men de kloke avgjørelsene finner ikke sted før eldre mennesker også sitter rundt bordet, sammen med den unge kraften. Verden blir bedre hvis klokskap og erfaring møter ungt mot og energi, der mennesker samles. I respekt og toleranse.

De eldre må melde seg på selv, være interesserte, relevante og aktive i samtalen om hva som skjer i dag – og ikke i gamle dager eller under annen verdenskrig. De eldre må være glad i ungdommen på ordentlig, og følge med i tiden, tidsånden og livet her og nå, sa Hanssen til sin egen aldersgruppe, og ble, for meg, den mest interessante innlederen denne kvelden. Vi trenger dette perspektivet, som sier noe om at den ideelle møteplassen er der jeg finner meg selv igjen, i den andres interesse for meg. Det går selvsagt alle veier. Det er ikke bare de unge som er interessante.

Vi trenger naturligvis både medisin og odontologi. Samtidig er det mye grunnleggende menneskelig som disse fagene ikke gir svar på. De er ikke egnet til de store spørsmålene som eksistens, vitsen ved det hele, og fellesskapsfølelsen. Kanskje dette med livsvitenskap er en veldig god idé. En vitenskap som tar opp i seg både medisin, humaniora og samfunnsvitenskap. Med mere.

Jeg tenkte på det da jeg leste psykiater Finn Skårderuds etterlysning av sjelen i A-magasinet den 28. februar. Han sier at det blir problematisk når den medisinske fornuften parrer seg med markedets logikk, og møtes i velmente ord som produksjon, prestasjon, innovasjon, effektivitet, målstyring, rettigheter, leveranser og dokumentasjon. Verktøyene er skjemaer, nasjonale retningslinjer og standardiserte rutiner. Hvordan får en sjel og pakkeforløp til å gå opp? Vil ikke pålagte manualer og angsten for jusen krympe profesjonshodene? Kanskje pålegg om rutiner gjør de dårligste litt bedre. Det hjelper lite, når de dyktigste blir dårligere.

Flere tanker på én gang dette her. Og slik er vel livsvitenskapen. Og livet. Kanskje det henger sammen, for noen.

Ellen Beate Dyvi,
Ansvarlig redaktør